

Proglas po pitanju novog egipatskog ustava

Propis glasanja za novi egipatski ustav

GLASANJE ZA USTAV JE HARAM, NIJE DOZVOLJENO, A
ONOME KO JE GLASAO JE OBAVEZA DA SE POKAJE I DA
OBZNANI ODRICANJE OD USTAVA I NJEGOVIH SLJEDBENIKA

Hvala Allahu Gospodaru svih svjetova, a lijepa završnica pripada bogobojažnima, i nema neprijateljstva osim prema zulumčarima, i svjedočim da nema drugog boga osim Allaha Jednog Koji nema sudruga, Boga prijašnjih i potonjih, i svjedočim da je naš predvodnik i vjerovjesnik Muhammed sin Abdullahov Njegov Poslanik, imam svih vjerovjesnika i pečat svih poslanika, neka je na njega selevat i bereket, i na njegovu porodicu, i njegove ashabe, i na sve one koji ga u dobru slijede do Sudnjeg dana.

A nakon toga: Zaista nam je Allah upotpunio vjeru, i blagodat prema nama usavršio, i zadovoljan je da nam Islam bude vjera, rekao je Uzvišeni:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿الْيَوْمَ يَبْسُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَ الْيَوْمَ

أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا ﴿المائدة: ٣﴾

- "Danas su nevjernici izgubili svaku nadu da ćete vi otpasti od svoje vjere, zato se ne bojte njih - već se bojte Mene. Sada sam vam vjeru vašu usavršio i blagodat Svoju prema vama upotpunio i zadovoljan sam da vam islam bude vjera." (El-Ma'ide, 3)

I ja pišem ovaj proglas s` kojim Allahu ispovijedam vjeru da bude savjet cijelom ummetu, a stanovnicima Egipta posebno, izlazeći time iz pogrdnosti skrivanja znanja, jer je rekao Uzvišeni Allah u Njegovoj Knjizi:

قَالَ تَعَالَى: اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿١٥٩﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْتُمُوْنَ مَا اَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنٰتِ وَالْهُدٰى مِنْۢ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتٰبِ اُولٰٓئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللّٰهُ وَيَلْعَنُهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ ﴿١٥٩﴾ اِلَّا الَّذِيْنَ تَابُوْا وَاصْلَحُوْا

وَبَيَّنُّوْا فَاُولٰٓئِكَ اَتُوْبُ عَلَيْهِمْ وَاَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيْمُ ﴿١٦٠﴾ البقرة: ١٥٩ - ١٦٠

- "One koji budu tajili jasne dokaze, koje smo Mi objavili, i Pravi put, koji smo u Knjizi ljudima označili, njih će Allah prokleti, a prokleće ih i oni koji imaju pravo da proklinju; oprostiću samo onima koji se pokaju i poprave i to javno ispolje, a Ja primam pokajanje i Ja sam milostiv." (El-Baqara, 159,160)

I rekao je Uzvišeni:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللّٰهُ مِيثَاقَ الَّذِيْنَ اٰتَوْا الْكِتٰبَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُوْنَهُۥ فَنَبَذُوْهُ وَرَآءَ ظُهُورِهِمْ وَاَشْتَرَوْا بِهٖ ثَمَنًا قَلِيْلًاۙ فَبَيَّنَّا فِیۡنَاسٍ مَّا يَشْتَرُوْنَ ﴿١٨٧﴾﴾ آل عمران: ١٨٧

- "A kada je Allah uzeo obavezu od onih kojima je Knjiga data da će je sigurno ljudima objašnjavati da neće iz nje ništa kriti, oni su je, poslije, za leđa svoja bacili i nečim što malo vrijedi zamijenili; a kako je ružno to što su u zamjenu dobili!" (Ali 'Imran, 187)

I rekao je Uzvišeni:

قَالَ تَعَالَى: اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٦٣﴾ لَّوْلَا يَنْهٰهُمُ الرَّبَّانِيُّوْنَ وَالْاَحْبَابُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَاَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ مَا كَانُوْا يَصْنَعُوْنَ ﴿٦٣﴾ المائدة: ٦٣

- "Trebalo bi da ih čestiti i učeni ljudi od lažna govora i zabranjena jela odvraćaju; ružno li je to kako postupaju!" (El-Ma'ide, 63)

I rekao je Uzvišeni:

اَعُوْذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ ﴿٦٣﴾ وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُوْنَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُوْنَ بِالْمَعْرُوْفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

الْمُنْكَرَ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ آل عمران: ١٠٤

- "I neka među vama bude onih koji će na dobro pozivati i tražiti da se čini dobro, a od zla odvraćati - oni će šta žele postići." (Ali 'Imran, 104)

I rekao je Uzvišeni:

قَالَ تَعَالَى: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿١٠٤﴾ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِّنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿١١٠﴾ آل عمران: ١١٠

- "Vi ste narod najbolji od svih koji se ikada pojavio: tražite da se čine dobra djela, a od nevaljalih odvraćate, i u Allaha vjerujete." (Ali 'Imran, 110)

Vjerodostojno je prenešeno kod Muslima, u hadisu od Temima Ed-Darija, Allah bio zadovoljan njime, od Allahovog Poslanika, alejhi selam, da je rekao: "Vjera je savjet., Tri puta. Rekosmo kome o Allahov Poslaniče? Reče: Allahu, Njegovoj Knjizi, Njegovom Poslaniku, predvodnicima muslimana i svim ljudima."

I na osnovu ovoga, kažem, tražeći pomoć od Allaha Uzvišenog, tražeći svijetlo i uputu i dokazujući Allahovom Knjigom i Sunnetom Njegovog Poslanika, neka je na njega mir i spas, i (dokazujući) shvatanjem prvih generacija, od ashaba, tabina i imama prvaka.

Novi egipatski ustav crpi svoje propise od ljudi, tako da je njegov program sastavljen od:

Jedan: Narod je izvor vlasti.

Dva: Sistem vladanja je demokratski.

Tri: Potpuna sloboda mišljenja, inoviranja, stava, stanovanja, posjedovanja, boravka i putovanja.

Kažem: Demokratski sistem potiskuje (udaljava) Allahov šerijat sa Njegove Zemlje, i oduzima pravo Allaha da sudi Njegovim stvorenjima, i izvor vlasti u ovom sistemu je narod, u šta spada i zakonodavna vlast, i propisivanje zakona, što znači da je sistem kome se demokratija pokorava izmišljeni zakon, a ne Kitab i Sunnet, i demokratija opstoji na principu slobode pojedinca, tako da svaka osoba u hladu demokratije ima pravo da radi šta god hoće, i da praktikuje šta god hoće, i ima pravo govora pa kakav god bio taj govor, sve dok se taj govor ne suprotstavi izmišljenom zakonu države.

Ovim postaje jasno da je ovaj zakon izmišljen zakon – o kojem Allah nije objavio nikakva dokaza, tako da je on nevjernički tagutski zakon, tako da ga nije dozvoljeno prihvatiti i slagati se sa njim, niti suditi njime, niti tražiti presudu kod njega, jer je rekao Uzvišeni Allah:

﴿ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ ۚ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا

النساء: ٦٠ ﴿٦٠﴾

- "Zar ne vidiš one koji tvrde da vjeruju u ono što se objavljuje tebi i u ono što je objavljeno prije tebe pa ipak žele da im se pred šejtanom sudi, a naređeno im je da ne vjeruju u njega. A šejtan želi da ih u veliku zabludu navede." (En-Nisa, 60)

﴿ أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۚ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ

الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ ۚ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ الأحزاب: ٣٦

- "Kada Allah i Posalnik Njegov nešto odrede, onda ni vjernik ni vjernica nemaju pravo po svome nahođenju postupiti. A ko Allaha

i Njegova Poslanika ne posluša, taj je sigurno skrenuo s Pravoga puta." (El-Ahzab, 36)

قَالَ تَعَالَى: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٤٨﴾ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ عَمَّا

جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ ﴿٤٨﴾ المائدة: ٤٨

- "I ti im sudi prema onome što Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i ne odstupaj od Istine koja ti dolazi;" (El-Ma'ide, 48)

﴿٤٩﴾ وَأَنْ أَحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَهُمْ وَاحْذَرْهُمْ أَنْ يَفْتِنُوكَ عَنْ بَعْضِ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ

إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَأَعْلَمْ أَنَّهُ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِنَّ كَثِيرًا مِنَ النَّاسِ لَفَاسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ

الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾ المائدة: ٤٩ - ٥٠

- "I sudi im prema onome što Allah objavljuje i ne povodi se za prohtjevima njihovim, i čuvaj ih se da te ne odvrate od nečega što ti Allah objavljuje. A ako ne pristaju, ti onda znaj da Allah želi da ih zbog nekih grijehova njihovih kazni. A mnogi ljudi su, zaista, nevjernici. Zar oni traže da im se kao u pagansko doba sudi? A ko je od Allaha bolji sudija narodu koji čvrsto vjeruje?" (El-Ma'ide, 49, 50)

Uskoro će izaći nakon ovog proglasa dodatak sa dokazima i govorima imama i uleme o obaveznosti suđenja po Kitabu i Sunnetu, i o propisu onoga ko se okrene od toga, a sa Allahom je svaki uspjeh.

I zbog toga je haram glasati za ustav, jer nije dozvoljeno glasati da bi se sprovodio Allahov šerijat ili ne, (tj. Ibadet suđenja po Allahovom šerijatu se ne daje na izglasavanje i biranje, nije to stvar koju vjernik može i nemora da izabere, već je to stvar oko koje nema polemike i zato se Šerijat ne daje na izglasavanje op. Prev), i nije dozvoljeno glasanje radi potvrđivanja kufra i šrika,

već je obaveza negiranje istog i odricanje od njega i njegovih sljedbenika uopšteno, i obaveza je onome ko je glasao da se pokaje Allahu Uzvišenom, i da obznani njegovo odricanje od njega, i da traži da se uspostavi Allahov šerijat, jer zaista je prethodni sistem srušen da bi se na njegovim ruševinama uspostavio Allahov sud, a ne da bi se jedan nevjernički zakon srušio da bi na njegovom mjestu došao drugi nevjernički zakon.

Odgovor na šubhe onih koji dozvoljavaju glasanje za ustav

Prva šubha i odgovor na nju

Tvrdnje da u ovom glasanju nije prihvatanje ustava ili slaganje sa njim ili zadovoljstvo njime, i da oni koji su ga postavili nisu ga izabrali (tj. Nisu zadovoljni njime).

Odgovor: Odbacuje se (šubha) jer mimo onoga ko (svojevoljno) bira je onaj ko je prisiljen, a oni nisu prisiljeni, već su oni (svojevoljno) izabrali govor ili djelo, a onaj ko nešto prihvati svojim govorom ili pisanjem nije opravdan, osim ako je prisiljen a njegovo srce smireno u imanu, takav je opravdan, rekao je uzvišeni Allah u Njegovoj Knjizi:

﴿مَنْ كَفَرَ بِاللَّهِ مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِهِ إِلَّا مَنْ أُكْرِهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِنْ مَنْ شَرَحَ

بِالْكُفْرِ صَدْرًا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٦﴾ النحل: ١٠٦

- "Onoga koji zaniječe Allaha, nakon što je u Njega vjerovao - osim ako bude na to primoran, a srce mu ostane čvrsto u vjeri - čeka Allahova kazna. One kojima se nevjerstvo bude mililo stići će srdžba Allahova i njih čeka patnja velika." (En-Nahl, 106)

Druga šubha i odgovor na nju:

Tvrdnje da glasanje za ustav nije ništa drugo do odbijanje većeg od dva zla i moguće pribavljanje manje od dvije štete su neistinite (batil) tvrdnje zbog nekoliko stvari, odgovor na ovu šubhu biva sa nekoliko stvari.

Jedan odgovor: Novi ustav je identičan starom ustavu, kao što su neki od njih kazali: `Oni koji vode brigu o ustavu danas su isti oni koji su vodili brigu nad starim ustavom koji je to tražio od njih, i nisu oni prvi koju su ga postavili.` Shodno tome i stari i novi ustav je jedan isti ustav, tako da je on isto zlo i ista šteta pa je obaveza kloniti se njega i upozoravati na njega i tražiti sprovođenje Allahovog suda.

Drugi odgovor: Iako bismo prihvatili da su to dva ustava I dva zla I dvije štete, ovo pravilo `Odbijanje jednog od dva zla I pribavljanje manje od dvije štete` se sprovodi na stvari mimo kufr od grijeha I mefseda, pa ako svaka od dvije štete i dva zla bivaju kufr, obaveza je kloniti ih se i ne biti zadovoljan njima, jer nije dozvoljeno muslimanu da otkloni kufr drugim kufrom, niti da počini kufr da bi njime odbio veći kufr, jer muslimanu nije dozvoljeno u bilo kojoj situaciji da prihvati kufr, ili da bude zadovoljan njime, i da ga prihvati ili bira, ili da ga učini ili progovori njime, ili da njemu poziva, osim onoga ko je prisiljen uz njegov šart (tj. Da se zaista dogodi ikrah-prisila, a šart ikraha je da onaj ko prijeti ubistvom, mučenjem ili zatvorom – da je to kadar učiniti op. Prev.) bilo da je kufr veći ili nije, jer je Allah obavezao džine i ljude da mu tevhid ispovjedaju i da mu ibadet čine, i da vjeruju u Njega i Njegove Poslanike, rekao je Uzvišeni:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ ﴿٥٦﴾ الذاريات: ٥٦

-"Džine i ljude sam stvorio samo zato da Mi se klanjaju." (Ez-Zarijat, 56)

I rekao je Uzvišeni:

﴿ قَالَ تَعَالَى: أَغُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴾ ﴿٧﴾ الْحَدِيد: ٧

﴿ قَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴾ ﴿٧﴾ الْحَدِيد: ٧

"Vjerujte u Allaha i Poslanika Njegova." (El-Hadid, 7)

Rekao je Uzvišeni:

قَالَ تَعَالَى: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ قُولُوا ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِن رَّبِّهِمْ لَا
نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿ البقرة: ١٣٦

- "Recite: "Mi vjerujemo u Allaha i u ono što se objavljuje nama, i u ono što je objavljeno Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu, i unucima, i u ono što je dato Musau i Isau, i u ono što je dato vjerovjesnicima od Gospodara njihova; mi ne pravimo nikakve razlike među njima, i mi se samo Njemu pokoravamo." (El-Baqara, 136)

Treći odgovor: Očuvanje vjere ima prednost nad očuvanjem života. Rekao je Šatibi, Allah mu se smilovao, u El-Muvafakat: `Zaista su životi cijenjeni i čuvaju se, i njihovo očuvanje se traži u smislu ako bi se radilo o očuvanju života i trošenju cijelog imetka na njega, ili uništenju života a očuvanju imetka - očuvanje života biva preče, pa ako se suprotstavi njegovom očuvanju nestanak vjere, očuvanje vjere biva preče, iako bi se desilo da to odvede u uništenje života, kao što je džihad protiv nevjernika i ubistvo otpadnika.`

I rekao je šejh Sulejman b. Sehman, Allah mu se smilovao: `Ako bi se poubijali stanovnici sela I gradova, to je manje I lakše nego da postave taguta koji će suditi suprotno šerijatu.`

Četvrti odgovor: Primjenjivanje ovog pravila u prihvatanju ustava otvara vrata kufra vođama ostalih država, zbog kojeg će putem Egipta krenuti predjeli, države i vlasti koji će postaviti izmišljeni zakon i ustav koji će im suditi, slijedeći ovu fetvu, `Odbijanje jednog od dva zla I pribavljanje manje od dvije štete`, i misliće da su na istini i pravom putu, a sudiće po tagutskom nevjerničkom sudu.

Rekao je šejh Muhammed Hamid El-Fekij, Allah mu se smilovao, u njegovom komentaru na Fethul Medžid komentar Kitabu Tevhida, na strani 278. `(Izmišljeni) Zakoni su taguti, i oni koji su ih postavili i proširili (osigurali i poturili ih ljudima) su taguti, uzeli su po primjer iz svake knjige koju je izmislio ljudski mozak da bi time odvratio od istine s kojom je došao Allahov Poslanik, neka je na njega mir i spas, bilo da je to uradio sa namjerom ili bez namjere on je tagut.`

Peti odgovor: Prihvatanje ustava se nije dogodilo u ikrahu kojem se pribjegava (tj. u stanju prisile op. prev.), već se to dogodilo svojevolumnim biranjem predsjednika i njegovih pomagača, i njihovim htijenjem (iradetom tj. Željom) i njihovim ubjeđenjem, i podrškom njima od strane nekih ljudi, i zadovoljili su se njime i smirili su se na njemu, i ne žele sud po Allahovom šerijatu, čak šta više, rekli su to jasno i javno, NE VJERSKOJ DRŽAVI, i izabrali su demokratiju, i zadovoljili su se suđenjem pred njom, i predvodništvo u tome su dali narodu a ne Allahu i porušili su osnovu vjere i tekstove Kur`ana I Sunneta, I time je propala šansa za očuvanjem PET NUŽNIH STVARI zbog kojih su došle vjere i zakoni, a to su očuvanje: vjere, života, pameti, porijekla, imetka. I učenjacima je bila obavezna da`wa I poziv na uspostavljanje Allahovog šerijata na Allahovoj Zemlji. I upozoravanje na sve izmišljene zakone, i okupljanje ljudi u traženju uspostavljanja Allahove vjere i Njegovog šerijata a ne okupljanje ljudi radi glasanja za nevjernički ustav.

Šta nakon ovog ustava?

Ostaće ummet pod vlašću demokratksog taguta, pa hoće li se narod ikada pokrenuti za promjenu toga? Kada I kako će se to dogoditi?

Treća šubha i odgovor na nju:

Tvrdnja da pred muslimanima biračima ne postoji ništa osim ovog ustava ili nešto gore od njega.

Odgovor na šubhu: Ovo su lažne (neistinite) tvrdnje, naprotiv oni

imaju treći izbor, i on se odnosi na svakog pojedinca, a to je traženje da se uspostavi šerijat Gospodara svih svjetova, jer u Egiptu ima sljedbenika Islama i od ehli sunneta koji su spremni da uspostave sud po Allahovoj Knjizi i sunnetu Njegovog Poslanika po uzoru na menhedž prvih generacija ummeta, jer većina stanovnika Egipta voli Allaha i Njegovog Poslanika, i želi da im se sudi po Allahovom šerijatu, ne po strastima ljudi, i ne priliči muslimanu da ide putem onih koji gube nadu i da govori ljudima `pred vama je samo zlo`, a ono je zlo izmišljenih zakona i nevjerničkih ustava, zato jer je hajr prisutan u ummetu, i suđenje po šerijatu je ono što traže skupine pripadnika Islama, narod koji je srušio nevjernički sistem Egipta je u snazi da traži i zahtijeva suđenje po islamskom šerijatu.

Četvrta šubha i odgovor na nju

Što se tiče govora nekih od njih `Prihvatili su ovaj ustav jer predsjednik u uvom trenutku nemože da napravi bolji od njega`, na to se odgovara da je prihvaćanje i slaganje sa ovim ustavom ulazak u nevjerničku demokratiju, kako će se složiti i prihvatiti ga glasanjem za njega suprotstavljajući se Allahu Uzvišenom u ohalaljivanju i oharamljivanju sistemom demokratije koji rješavanje sporova vraća na ljude pored Allaha, kako će se složiti sa njim i prihvatiti ovaj ustav a on u svojim načelima potvrđuje da je narod izvor vlasti. I potvrđuje u svojim postulatima potpunu slobodu mišljenja, inoviranja i ideja tako da on daje pravo slobode po pitanju vjerovanja, pa ko hoće može prihvatiti koju god hoće vjeru, kao što, isto tako, ima slobodu govora i izražavanja, pa on ima pravo da omalovaži šta god hoće od onoga što je šerijat obavezao da se veliča.

Peta šubha i odgovor na nju

A što se tiče tvrdnji da u ustavu ima stvari koje su kufr ali da je zabranjeno postavljati ih samo ako se to radi (svojevoljnim) biranjem, na to se odgovara sljedećim:

Prvo: Ustav je sav nevjernički-kufri, jer se on crpi od naroda, i

narod je izvor vlasti, a sistem vladanja je demokratski, a ono što se podudara sa šerijatom ne smatra se šerijatom jer mu izvor nije Kitab i Sunnet, već mu je izvor vladavina naroda i demokratski sistem.

Drugo: Govor da uvođenje stvari u ustav koje su kufr ne biva svojevremeno biranjem, čini neispravnim to što je onaj koji to ne bira svojevremeno samo onaj ko je prisiljen koji je pribjegao uvođenju tih zakona zbog prijetnje ubistvom, ili kažnjavanjem, ili zatvorom od strane onoga ko je u stanju to uraditi, a ništa od toga se nije dogodilo, već su ove stvari koje su kufr uvedene od strane predsjednika i njegovih pomagača njihovom voljom i ubjeđenjem, i onih koji su se složili sa njima na tome.

Uveli su ih svojevremeno bez prisile, i smirila su im se srca na tome, ne želeći sud po Allahovom šerijatu.

Šesta šubha i odgovor na nju

A što se tiče tvrdnji da glasači za ustav su između jedne i dvije nagrade, na ove tvrdnje se odgovara:

Kako može glasač za prihvatanje ustava biti nagrađen, a prihvatio je nevjernički zakon svojom voljom bez prisile, naprotiv griješan je i obaveza mu je da se pokaje i da obznani odricanje od ustava i njegovih sljedbenika.

Sedma Šubha i odgovor na nju:

Tvrdnja da je u napuštanju glasanja radost za unutrašnje i vanjske neprijatelje.

Odgovor na ovo je: Muslimane ne raduje izglasavanje nevjerničko tagutskog ustava, biranje demokratije nevjerničke kao ustava muslimana; sloboda pojedinca u razmišljanju, vjerovanju, uvođenju novina i mišljenja je simbol od njenih (demokratskih) simbola, to ga ne raduje već ga čini tužnim i žalosnim.

Osma šubha i odgovor:

Tvrdnja da onaj koji glasa za taj ustav ne prihvata ono što se kosi sa šerijatom niti je time zadovoljan, ali ga podržava zbog nužnosti odbijanja onoga što je gore.

Odgovor na ovo glasi: Onaj koji glasa za ovaj ustav svojevolumno i bez prisile kao što je prijećenje oružjem ili ubistvom ili premlaćivanjem ili zatvorom od strane onih koji su u stanju da te prijetnje sprovedu je od onih koji je prihvatio sve što se nalazi u tom ustavu svojevolumno priznavao on to ili ne. A tvrdnja da je prinuđen je tvrdoglavost (oholost).

Odgovor na tvrdnju da on podržava ustav da bi odagnao veću štetu je: Nema VEĆE ŠTETE od svojevolumnog glasanja za nevjernički ustav a puka tvrdnja da je to sa ciljem odagnavanja veću štete je lažna (varljiva) nije stvarnost na šta ukazuje i činjenica da će ustav biti sproveden i da će njegova načela nakon glasanja stupiti na snagu iz toga proizilazi i da je državi obaveza da sprovede taj ustav koji sadrži stvari kufra a na narodu je da mu se odazovu, da ga prihvate i da se parniče pred njim a ovo je suština neposlušnosti i prkošenja Allahu i Poslaniku, sallallahu alejhi ve sellem:

قَالَ تَعَالَى: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كِتَبُوا كَمَا كَتَبَ

الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَقَدْ أَنْزَلْنَا آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٥﴾ المجادلة: ٥

- " Oni koji su neposlušni Allahu i Poslaniku Njegovu biće osramoćeni, kao što su bili osramoćeni i oni prije njih. Mi objavljujemo jasne dokaze, a nevjernike čeka sramna patnja." (El-Mudžadele, 5)

I kaže Uzvišeni:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مَنْ يُحَادِدِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَأَبْدَأَ لَهُ

نَارَ جَهَنَّمَ خَلِدًا فِيهَا ذَلِكَ الْخِزْيُ الْعَظِيمُ ﴿٦٣﴾ التوبة: ٦٣

- " Zar oni ne znaju da onoga koji se suprotstavlja Allahu i Poslaniku Njegovu čeka vatra džehennemaska, u kojoj će vječno ostati? To je ruglo veliko!" (Et-Tevbe, 63)

A nakon ovoga zla nema većeg zla, molimo Allaha za sigurnost (od upadanja u ovakve greške) i zdravlje (razuma i tijela).

Deveta šubha i odgovor na nju:

Neki od njih govore: Kada bi nekome od vas bilo dato da izabere ko će suditi (vladati) državom, da li je to komunista ili kršćanin, a šerijat i razum podrazumijevaju odabir onoga koji je manjeg zla i neprijateljstva prema muslimanima.

Odgovara mu se na sljedeći način: Ako je musliman taj koji bira, što se razumije iz njihovih riječi: ' nekome od vas bilo dato da izabere', pa musliman neće izabrati da državom vlada ni komunista ni kršćanin već će obojicu odbaciti a odabraće da državom vlada musliman a ako ne bude mogao njega izabrati već bude prinuđen i primoran hladnim ili vatrenim oružjem da izabere jednog od njih dvojice tada već nema izbora i biće opravdan, zbog govora Uzvišenog:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿ لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا ﴿٢٨٦﴾ البقرة: ٢٨٦

- "Allah nikoga ne opterećuje preko mogućnosti njegovih." (El-Bekara, 286)

I Njegovih riječi:

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَاءً أَتَتْهَا﴾ الطلاق: ٧

- "Allah nikoga ne zadužuje više nego što mu je dao." (Et-Talak, 7)

I ovo je ono što nam naređuje šerijat tj. zabrana postavljanja nevjernika kao vladara države, dobrovoljno, ali ako bi bio nametnut silom onda se i nema pravo IZBORA, molimo Allaha da podari ponos Islamu i muslimanima a ponizi kufr i njegove sljdbenike.

Deseta šubha i odgovor:

Tvrdnja da novoizabrani predsjednik nije u stanju da sprovede Šerijat zbog poznavanja činjenice da zemljom vladaju sile nereda i poznajući stanje Međunarodne Zajednice kojom upravljaju Ujedinjene nacije na čelu sa Amerikom.

Kao odgovor kažemo;

Prvo: Mjesto i vrijeme su išli na ruku i sve je išlo u njihovu korist, kada ih je Allah zaštitio poteškoće borbe, da postignu sud Allaha (Šerijat), onda kada su se ujedinili i stali u lice protiv neistine i nepravde i srušili postojeći nevjernički sistem (ustav) da bi sudili Allahovim zakonom i da to zahtijevaju od njihova predsjednika a da mu oni budu podrška u tome te da to bude rješenje i konačan udarac za sekulariste, liberalce, neprijatelje Islama i sve nosioce nereda.

A što se tiče toga da bi Međunarodna zajednica odbila da državom vlada Allahov zakon pa to samo još više povećava ustrajnost vjerniku, daje mu snagu i volju da se drži svoje vjere a to je ujedno i DOKAZ da je na ispravnom vjerovanju i ispravnom menhedžu (putu). Rekao je Uzvišeni:

﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ البقرة: ١٢٠

- "Ni jevreji, ni kršćani neće biti tobom zadovoljni sve dok ne prihvatiš vjeru njihovu." (El-Bekare 120)

Drugo: Zaista je uspostavljanje Allahove vjere, potpomaganje objave (Kur'ana i sunneta), suđenje po Šerijatu preče nego zaštita života, u smislu da kada bi bilo pitanje između čuvanja života i umrtvljivanja vjere, oživjeti vjeru je preče pa makar to vodilo u

'uništavanje' života kao što je to slučaj u borbi protiv nevjernika ili ubijanju otpadnika i kako je to pojasnila ulema. Vjera ostaje i biva potpomognuta, a islamska država opstoji na ustrajnosti, borbi i saburu. Dakle, vjera je PRVA (od pet) nužna stvar koju nam je obaveza čuvati, dovesti sebe u opasnost na putu uzdizanja vjere je propisano; tako je dozvoljeno muslimanu da u borbi uđe (zaroni) u redove mušrika s ciljem uzdizanja Allahove riječi, ponosa vjere i odagnavanja neistine širka i mušrika. Rekao je šejhul-Islam, ibn Tejmijje, Allah mu se smilovao: "Zabranjene stvari se dijele u dvije vrste; prva je ona koja je kategorički zabranjena i nije ni u jednom segmentu dozvoljena, niti u situacijama nužde (darure) niti mimo nužde, poput širka, razvrata, govora o Allahu bez znanja, i čiste nepravde – a ovo četvoro je spomenuto u riječima Allaha, dželle še'nuh:

﴿قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ وَالْإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ

يُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا نَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ الأعراف: ٣٣

Reci: "Gospodar moj zabranjuje razvrat, i javni i potajni, i grijehe, i neopravdano nasilje, i da Allahu smatrate ravnim one za koje On nikakav dokaz objavio nije, i da o Allahu govorite ono što ne znate." (El-E'raf; 33) I ove stvari su zabranjene u svim vjerezakonima i svi poslanici su poslani da ih zabrane tako da ni jedan dio od ovih stvari ne može biti dozvoljen nikako i ni u kojoj situaciji." (Završen citat; 14.tom)

Kažem: Kakva bogobojaznost ostaje i koje pravilo zaslužuje da se uzme nakon što ode vjera i izgubi se Allahov zakon, molimo Allaha da nam podari zdravlje (razuma i tijela) i zaštiti nas od upadanja u zabludjuće fitne, a On, doista, molbe čuje.

Jedanaesta šubha:

Tvrdnja da nema razlike između glasanja za odabir predsjednika i glasanja za ovaj ustav.

Neki od ovih govore: Ne nalazim veliku razliku između glasanja za predsjednika i izglasavanja za ovaj ustav.

Kao odgovor na ovo kažemo: Poređenje (kijas) izglasavanja ustava i glasanja za predsjednika države je neispravno poređenje zbog nestabilnosti osnove sa kojom se poredi (na koju se kijasi)

tj.glasanje za predsjednika zbog ne prihvatanja ove stvari i to iz dva razloga:

- 1-Odabir predsjednika i vođe u Islamu ne biva glasanjem već ga biraju utjecajni i priznati ljudi a to su oni koji imaju ispravno vjerovanje i zdravo razmišljanje od prvaka i predstavnika, kao što je bilo sa prisegom datom Ebu Bekru es-Sidiku, Osmanu ibn Affanu, Aliji ibn Ebi Talibu, Allah njima bio zadovoljan. A ne biva prisega niti odabir svačijim glasom kao što je to situacija sada. Već priznati i utjecajni ljudi biraju onoga ko je najbolji u vjeri i razmišljanju tako da on popravi vjeru kod ljudi i rasporedi njihov dunjaluk.
- 2-Da li je odabrani predsjednik, Muhammed Mursi, zaslužan da bude izabrat po pitanju njegove vjere i razmišljanja ili nije. A mi ako pogledamo predsjednika, Muhammeda Mursija, vidjećemo da je od iz stranke (partije) 'ihvanul-muslimin' a njihov pravac u ubjeđenju (akidi) kojeg slijedi ova skupina, kako je to zapisano u njihovim knjigama, djelima i časopisima još od vakt njihova osnivanja od strane Hasana el-Benne do dan danas i kao što tome svjedoče audio zapisi suvremenika i autentičnih djela poput onih od Muhammeda el-Gazalija, Jusufa el-Kardavija, Isam el-Irjana, Se'id Havaa, Abdul-Mun'im ebul-Futuha da je od načela njihova pravca kojim idu:
 - Prijateljstvo sa jevrejima i kršćanima osim onih koji ratuju protiv njih.¹
 - Poziv na jedinstvo tri vjere: Islama, jevreja i kršćanstva te na ujedinjavanje sa njima protiv ateizma i razvrata.²
 - Zalaganje za približavanje sa Rafidijama, i da razilaženje sa njima nije akidetskog karaktera već da je to razilaženje u sporednim stvarima.³
 - Mržnja i neprijateljstvo su kod Hasana el-Benne na osnovu stranke 'El-Ihvanul-Muslimun' osnovate u

¹ Pogledaj: 'El-Ihvanul-Muslimun Ahdas Sane'atit-Tarih' od Mahmuda Abdul-Halima (1/455-456) i 'Gajrul-muslimin Fil-Mudžteme'il-Islami' od Kardavija.

² Pogledaj: 'Kafiletul-Ihvanil-Muslimin' od Abbasa Es-Sisija (205-206) i 'Evrak min Tarihil-Ihvanil-Muslimin' od Džum'at Emina (4/298-299).

³ Pogledaj: 'Zikrejat la Muzekkerat' od Omera Et-Tilmesanija (249-250) i 'Mebadi' fil-Hivar vet-Takrib bejnel-Mezahibil-Islamije' od Kardavija.

četrnaestom stoljeću jer je to Islam sa kojim je došao Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem.⁴

- Skupina u svoje redove okuplja: kršćane, rafidiye, sufije, obožavaoce kaburova (kuburdžije), eš'arije, maturidije i dr. pod parolom 'Sarađujemo tamo gdje smo se složili a opravdavamo jedni druge gdje se razidemo'.⁵
- Ova skupina se bori protiv poziva u ispravljanje vjerovanja (Akide) jer, kako oni kažu, to prouzrokuje raudvajanja riječi muslimana.⁶
- Pozivanje demokratiji⁷ koja u suštini unači: Vlast odlučivanja je u rukama naroda, tako da je masa izvor vlasti u koju spada i vlast propisivanja (tešri'), a sama demokratija stoji na principu slobode pojedinca. U hladu demokratije pojedincu je zagarantovana sloboda izražavanja i govora ma kakav bio, pa akar taj govor bio govor kufra ili grđenja vjere. Također, njemu pripada i sloboda postupaka tako da može raditi šta hoće pa makar i djela kufra sve dok se to (što govori i radi) ne suprostavi izmišljenom državnom zakonu.

Egipatski izabrani predsjednik, Muhammed Mursi, je ovog akidetskog ubjeđenja kojim ide i skupina 'El-Ihvanul-Muslimun' i lično sam svojim ušima čuo Muhammeda Mursija nakon što se kandidovao za predsjednika a prije nego što je izabran kako u jednom govoru jasno poziva na slobodu pojedinca u pogledu govora i izražavanja, te postupaka i djelovanja. I objavio da između nas i kršćana nema akidetskih (vjerskih) razilaženja te da je odsijecanje ruke za krađu od fikhskih pitanja a ne kazni (sankcija) koje je obaveza sprovesti.

Zbog toga, ne vidim velike razlike između glasanja za Ahmeda Šefika sekularistu i glasanja za Muhammeda Mursija ihvanca, jer se oboica slažu po pitanju slobode pojedinca u pogledu govora i izražavanja, postupaka i djelovanja, te prijateljstvu sa jevrejima,

⁴ Pogledaj: 'Medžmu'atur-Resail' od Hasana El-Benne, izdavačka kuća 'Darut-Tevzi' ven-Nešril-Islamijje' (123-419, 132-423) i 'Muzekkiratud-Da'veti ved-Da'ijeti' (od istog pisca i izdavača), 219-225.

⁵ Pogledaj: 'Risaletul-Akaid' od Hasana El-Benne (421-431), 'Hadisus-Sulasa' od istog pisca (436) i djelo 'Me'al-Imamiš-Šehid Hasan el-Benna' od Mahmuda Assafa (36-37).

⁶ Pogledaj: 'Evlevijjatul-Hareketil-Islamijje fil-Merhaletil-Kadime' (132), 'Evrak min Tarihil-Ihvanil-Muslimin' (3/300-301) od Džum'at Emina.

⁷ Pogledaj: 'Risaletul-Mu'temeril-Hamis' (335) koja je u sklopu 'Medžmu'atu Resail Hasan El-Benna' i 'Min Fikhid-Devleti fil-Islam' od Kardavija.

kršćanima i rafidijama tako da ni jedan od njih nije podoban za odabir i glasanje.

I zbog ovih djela kufra (kufrijjat) poput poziva u približavanje vjera, poziva u demokratiju⁸, govor o slobodi pojedinca u riječima i djelima se ne spušta propis tekfira na pojedinca OSIM nakon pojašnjenja, upoznavanja i uspostavljanja dokaza (ikametul-Hudždže).

Zato, njihovo poređenje je neispravno jer je osnova sa kojom se poredi neispravna i ne slažemo se sa njom tako da ono što iz toga proizilazi (poređenje) je batil (neispravno) i tako oboje i osnova i samo poređenje su neispravni a Allah upućuje i podršku daje.

Nakon toga, ovo je ustav i zakon kojim se mijenja Allahov šerijat i zamjena za njega, traži se od ljudi da ga odaberu svojevolutno nakon što im je bio nametnut nasilno a oni nemaju nikakve snage da ga odstrane i narod obmanjuju da je to ŠURA (savjetodavno tijelo).

Rekao je Šejhul-Islam, ibn Tejmiđe, rahimehullah: "Zatim, nema razilaženja među muslimanima da nije dozvoljeno narediti niti dati izun (dozvolu) za riječi kufra ni zbog kojeg razloga već onaj koji ih izgovori je kjafer (nevrjernik) osim da bude prisiljen pa ih izgovori jezikom a njegovo srce smireno na Imanu (vjerovanju)." (El-Fetaval-Kubra 6/86)

Rekao je Imam ibnul-Kajjim, rahimehullah: "Nema razilaženja u ummetu da nije dozvoljeno dati izun (dozvolu) da se izgovaraju riječi kufra ni zbog kojeg razloga osim prisiljenom a njegovo srce smireno na Imanu." (I'lamul-Muvekki'in 3/178)

A naš šejh, šejh Abdur-Rahman ibn Nasir el-Berrak u jednom svom tekstu koji je objavljen 25.01.1434. h.god. pod naslovom 'Hukmud-Da'veti Ila Tahkimil-Kanunil-Vad'i Ve Iksauš-Šeri'ati' kaže: "Na osnovu ovoga, obaveza je znati da oni koji žele da sude po zakonicima a ne po islamskom šerijatu su kjaferi a šta tek ako tome pozivaju i odbijaju da sude Islamom? Ovi su većeg kufra

⁸ Ko su oni koji na našim prostorima pozivaju u demokratiju? (op.prev.)

(nevjerovanja) pa makar klanjali i postili a onaj ko skriva ovu želju u sebi on je munafik." (završen citat)

Rekao je Ebu Abdullah, Mustafa ibnul-Adevi u pojašnjenju svojih razloga zbog kojih je odbio da glasa za nacrt ustava: "Ovo što sam spomenu su neke opaske na nacrt ustava koji je pripremljen da se za njega izjašnjava a samo jedna od tih opaski (grešaka, propusta) je dovoljna da se čitav nacrt odbije a kamo li kada se sve sakupe u jednom ustavu kojim će se suditi u državi i čijom će se politikom voditi stanovništvo. Zaista, ustav poput ovoga povlači za sobom propast Egipta na ovome svijetu a sramotu, bruku i Vatru na Sudnjem danu." Zatim je rekao: "Zato se pripazite i budite oprezni od ovog ustava, i čuvajte se da ga prihvatite. Da li sam dostavio? Allahu posvjedoči." (završen citat)

I na kraju ovog proglasa kažem: Ovaj proglas, pojašnjenje propisa i upozorenje nije striktno samo za Egipat i njegov ustav već je uopšten za sve ustave i izmišljene zakone koji se suprostavljaju Allahovom šerijatu kojem je izvor Allahova Knjiga (Kur'an) i sunnet Njegova Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, u svakoj državi i u svakom vremenu a Allah je Jedini upućivač na put razboritih. Molim Allaha da nas sačuva iskušenja i javnih i tajnih i da nas Njegovom voljom uputi na istinu tamo gdje se razilazimo a On, Subhaneh, upućuje na Pravi put onoga koga On hoće, pa Ga molimo da nas uputi na put onih kojima je Milost svoju podario a ne na put onih na koje se je rasrdio niti na put onih koji su zalutali. I molim Uzvišenog da nam istinu pokaže istinom i opskrbi nas njenim slijedom a zabludu pokaže zabludom i učini da se nje klonimo a ne da nam je učini nejasnom pa da zalutamo. Molim ga, Subhaneh, za čvrstinu u vjeri i ustrajnost sve do smrti a On je vlasnik toga i kadar to učiniti. On mi je dovoljan a divan li je on Zaštitnik, i neka je salavat i selam na Njegova roba, poslanika, halila i povjerenika objave Muhammeda, njegovu porodicu, ashabe i sve one koji ih slijede sve do Sudnjeg dana.

Napisao

Abdul-Aziz ibn Abdullah er-Radžihi

Član komisije za nastavni plan i program na Islamskom fakultetu
Imam Muhammed ibn Su'ud

20.02.1434.h.g.

Izvor: www.shrajhi.com

Prijevod s arapskog:

Ifet Zukorlić

Jasmin Redžematović